magasabb megismerések csúcsa felé ösztönzi.

Bárány Gerő nem sablónos utirajzokat vázol olvasói elé tömör kis utijegyzeteiben, hanem izgalmasan érdekes lelki bolyongásra hivogatja őket. Velence mosolyos kövei, Firenze súlyos rusztikái, a temetők remekbe faragott márványai, a Forum Romanum omlatagon is varázsos oszlopai, a Páris talajából kinőtt palotasorok: a mult, jelen és jövő rapszódiáit éneklik a bölcsészíró lelkébe s a közölt gondolattöredékek ezeket a benyomásokat csendítik fel megkapó erővel olvasó-utitársai bensejében is. A tájak, városok, ódon kövek, modern palotasorok, az arcok, a nyüzsgő élet útvesztőjében Bárány Gerőt mindenütt az az Ariadnefonal vezeti, amely bölcsészetének vezérmotívuma. Látja, mint folyik bele a mult a jelenbe, hogy a jelen is multtá válva, belerohanjon a végtelennek tetsző jövőbe. Utazása közben látja, mint törekszik a múló ember szünet nélkül az örökkévalóság felé és bármerre járva vallja, hogy az emberiség útjának csak egyetlen céija lehet: haladás az örök Jó felé, mert annyi részünk van az örök életben, amennyi részünk a Jóban van. Az író a mult nagyszerű temetőjébe, a jövő csodás modern parkjába egyaránt magával vitte ezeket a régi gondolatait, bölcsészetének egész világát. Ennek a világnak hangjait visszhangozta feléje minden világtáj, minden tenger, minden faragott kő. Utja alatt vizsgálta a mult emberét s a most élő embereket és látta, hogy az emberi élet tér- és időbeli metszőpontjában van minden e pillanatban élő ember, mert minden egyes ember bele van ékelve mindenkor az emberiség történeti életébe. Látja, hogy az emberi élet mintegy betetőzi a természetet. Mikor a természet szépségét élvezi, a mindenség tudatos tükrének érzi magát. Ez a gondosan csiszolt tükör útjának minden pontján nagymélységű szemhatárokat nyitogat, érdekesebbnél-érdekesebb képeket vetít az olvasó elé.

Bárány Gerő olyan utikalauz, aki nagy magasságok felé csalogatja olvasóit, de ugyancsak érdemes vele megtenni a gondolat túraútját, mert a magvas bölcselkedés kilátópontjairól széles távlatokat tár föl, melyek felejthetetlenül vésődnek lelkünkbe. A szerző nagyon szerencsésen oldotta meg feladatát, hogy a külső benyomások fonalán a bensőséges emelkedett gondolkozás fokaira juttassa a bölcselkedés fölfelé kígyózó mesgyéjén vezetartókat. Súlyos dolgokról beszél és mégsem válik nehézkessé. Finom köntösbe öltöztetett utinaplója teljesen egyéni, új vágáson halad, ez a kis könyv maradandó lelki élmény gyanánt fog az olvasó emlékébe vésődni.

Myn.

A magyar posta története. Csak könyvének olvasása közben ébredünk annak tudatára, hogy mekkora hiányt pótol történeti irodalmunkban Hennyey Vilmos. Ismertünk szétszórt adatokat futárokról, kocsikról, a taxisokról stb.: most ezeket alapos kutatómunkával, mindenre kiterjedő figyelemmel összeszedte s igazán élvezetes modorban ismerteti a szerző és csak most látjuk, milyen gazdag a postára vonatkozó emlékeink anyaga. Túlságos szerénység tőle az a nyilatkozat, hogy műve a postások érdeklődésére tart számot: ez a kötet alapvető történettudományi munka és tárgyának, előadásának érdekességénél fogva nemcsak postások, de nem is csak történészek, hanem minden művelt magyar ember kedves olvasmánya lesz. Külön kiemelem a kitünő fejezetek sorából a magyar eredetű «kocsi» ismertetését. De külön kiemelem a szerzőnek rokonszenves gondolatvilágát is: meleg magyar érzését, amely szívből tud örülni régi nagyságunk emlékeinek láttára (bizony megismerszik a régi nagyság a posta történetéből is!) s férfias komolyságát, amely nemcsak maga nem csinál délibábos történelmet, hanem mások ilyen irányú tévelygéseit is bántó él nélkül tudja visszautasítani. És van, amit nem lehet eléggé kiemelni: amellett, hogy komoly, alapos munka, valósággal élvezetes olvasmány.

Török Pál.

A magyar sors. — Színmű. — Irta: **Marczell Ágoston dr.** Bpest, 1926. 153 l.

Marczell Ágoston kétségtelenül *nagy* kérdés megoldását *akarta* keresni, amidőn a magyar sors alakulását igyekezett dramatizálni. A külső szerkezet és keretezés Madách nagy művére emlékeztet. A cselekvény itt is az égből indul azzal, hogy — Luciferhez hasonlóan — Ármány vállalkozik — az emberiség helyett — a magyar nép megrontására. A bevezetés után következő 11 szín ismételten azt mutatja, hogy ez az istentelen vállalkozás mindannyiszor megtörik a magyarság erényein.

A belső szerkezet gyöngeségéből következik, hogy az alapgondolatnak